

השלמת שינויי נוסחאות

- ^א הרי. כתי"י מודנה נקטע לאחר תיבה זו.
- ^ב אמו. נוסף 'הוא': פל, 21, מ.
- ^ג דהוה. 'והוה': דפ"ר. 'והו': דפ"ח.
- ^ד רבי. בדפוס בטעות "ר' מאיר", והעירו על כך השטמ"ק וגליון הדפוס.
- ^ה דתניא. 'כדתניא': דפוס.
- ^ו ר' אומי. חסר: דפוס.
- ^ז אלא אי. על פי רש"י וכתה"י. 'ואי': דפוס.
- ^ח שיירו. הביטויים 'שיירו משויר' / 'שיירו אינו משויר' יכולים להופיע עם או בלי התיבה 'אם'. עדי הנוסח השונים לא דקדקו בדבר אלא כתבו פעמים כך ופעמים כך מלבד כתי"י פלורנץ שהינו עקבי בגרסתו 'אם שיירו'.
- ^ט דברים. כתי"י ושטמ"ק. חסר: דפוס. 'הדברים': 11.
- ^י גט חברו. 'גט שחרור של חברו': דפוס.
- ^{יא} שאינו שלו. 'של חברו': 11.
- ^{יב} ולא. 'אבל לא': שם.
- ^{יג} שלו. חסר: 21.
- ^{יד} אלא ש"מ. 'לאו ש"מ': פל, 11, 21. 'אלא לאו ש"מ': מ. הביטויים 'אלא ש"מ' / 'אלא לאו ש"מ' נפוצים בש"ס [והשני נפוץ קצת יותר], ואילו הביטוי 'לאו ש"מ' נדיר מאד ואינו נמצא אלא בזבחים ק"ע"א.
- ^{טו} כו'. במקור: "כו' עד", [כאשר התיבה 'עד' משמשת כמילת קישור].
- ^{טז} [ל]רבנן. תיקון הדפוס.
- ^{יז} ולולדא. בדפוס: 'ולולדה'.
- ^{יח} בראשונים ובעדי הנוסח. אף הנוסח השני גרס באופן דומה.
- ^{יט} אינו משויר... אם שיירו. חסר בטה"ד: 11. כך שחסרה לנו עדותו של כתי"י זה האם גרס כנוסח הרווח או כר"ת.
- ^כ תוס' גיטין פ"ע ב"ד עובר.
- ^{כא} משום. חסר: מ.
- ^{כב} קרא. 'אמר קרא': דפ"ר, וכבר סימנו את תיבת 'אמר' למחיקה על פי בה"ז. שטמ"ק ב הגיה 'קרא אמר', וצ"ק הגיה 'האי קרא'.
- ^{כג} קרא לרבי יוסי הגלילי. נוסף 'הוא': 21, נוסף 'הוא דאתא': מ. נוסף 'קאי': צ"ק.
- ^{כד} בזמן. חסר: פל.
- ^{כה} אין האשה... לאדוניה. על פי כתי"י ושטמ"ק. חסר: דפוס. מ. כנראה בטה"ד.
- ^{כו} דפוס וכתבי היד. בציטוטים הבאים של הנוסח הרווח מצטרף אף 21 לדפוס וכתבי היד.
- ^{כז} בהא קמפלגי. דפוס. בכתבי היד: 'תנאי היא'.
- ^{כח} הגלילי. חסר: דפוס.
- ^{כט} אם שיירו. חסר: דפוס.
- ^ל ודאי לימא. 'לימא ודאי': כתבי היד.
- ^{לא} ליום אחד. דפוס. 'ליום אחד ולילה': פל, 21. 'ליום אחד ולילה אחד': מ. הביטויים המקובלים בלשון חז"ל הינם: 'ליום אחד' / 'ליום ולילה'.
- ^{לב} היא. חסר: דפוס, פל.
- ^{לג} פרה פ"ב מ"א, הועתק בפרוש הרא"ש שם.
- ^{לד} תוספות [אם כי תוספות מיאנו בנוסח הראשון], שב כתי"י בשם ס"א, דפוס ונציה רפט (ציון במהדורת עוז והדר) [ייתכן שזה מקור הס"א של שב]. רגמ"ה בפרושו [או בנוסחון] הראשון, אם כי יתכן ששינה בציטוט למען הבהירות. בר"ש וברא"ש לא מפורש כיצד גרסו.
- ^{לה} מר. נדצ"ל 'דמר'.
- ^{לו} והני תנאי. 'והכא': 21.
- ^{לז} &והני תנאי בהא קמפלגי. 'ובהקדשי ולבסוף נתעברה': מ.
- ^{לח} &לא קשיא. חסר: 21. "דכולי עלמא" אם שיירו משויר וכולי עלמא" בהוייתן הן קדושין ולא קשיא": מ. לפשר הנוסח המובא בהערה הנוכחית ובקודמתה ראה פרק א סימן ?
- ^{לט} מתקין לה. שטמ"ק ב פתח את הנוסח השני באמרו: "כל הספרים ישנים של כתיבת יד גורסין כך זה המתקף (!) למעלה ג"כ מיד אחר אחר אמר ר"י... אמר רבי טבלא כו' מתקף (!) לה רבא...". ומסיים את הנוסח השני בתיבות "מתקף (!) לה כו'", הוי אומר שהנוסח השני גרס פעמיים את הוויכוח בין רבא לרב המנונא.
- ^מ רבא. 'רב פפא': 21. [במספר מקומות בש"ס מוזכר כי בדורות האמוראים היו מחליפים בשגגה בין רבא לרב פפא, ושמא יש לפנינו שריד של חילוף קדום].
- ^{מא} אם. 'דאם': 21. 'משום דאם': מ.
- ^{מב} דאדם. 'משום דאדם': מ.
- ^{מג} קמיה. 'לקמיה': דפוס.
- ^{מד} האי. חסר: 11.
- ^{מה} אביי. 'רב אשי': תוס', כתי"י 21.
- ^{מו} בעלות. 'בעלת': פל, 21. 'בעל': 11.
- ^{מז} מהו. חסר: 21.
- ^{מח} לאתפוס. נוסף 'הוא': מ. נוסף 'מתכוון': שם.
- ^{מט} איניש. חסר: מ.
- ^נ היתרא. חסר: פל, 11, 21.
- ^{נא} לא שביק איניש ועביד איסורא. 'לא עביד איניש איסורא': פל, מ. נוסף 'ולאחולי הוי': פל, 11, מ, שטמ"ק, [ב1 חסר 'הוי']. נוסף גם 'מיהו': כתבי היד הנזכרים, ובפל בטעות 'מי הוא'.
- ^{נב} של קדש. בטעות 'אחת של קדש': 21.
- ^{נג} בעלת מום. נוסף בטעות: "ושתי בהמות ואחת מהן בעלת מהן": פל.
- ^{נד} תמימה תחת... לאחולי. 'תמימה לאתפוס' בעלת מום לאחולי": מ, ויתכן שנוצר מטה"ד. יתכן שקיימת וא"ו בתחילת התיבה האחרונה.
- ^{נה} בעלת. 'ובעלת': מ.
- ^{נו} ותרוייהו. 'ובתרוייהו': שטמ"ק, וכע"ז במ.
- ^{נז} ותרוייהו לקי. 'תרוייהו לאתפוס' ואתרוייהו לקי": תוספות.
- ^{נח} לא עביד איסורא. "לא שביק היתירא ועביד איסורא": מ.
- ^{נט} ולא לקי. 'דלא לקי': מ. נוסף 'ודאי': פל, 21, מ. נוסף 'ודאי הוא': 11.
- ^ס שלש. בטעות 'שתי': דפ"ר, מ. הטעות תוקנה על ידי שטמ"ק בה"ז ודפ"ח.
- ^{סא} מהו. חסר: דפוס.
- ^{סב} מהו מי אמרינן. חסר: מ.

^{סו} **תמימה**. 'תמימות': דפוס, מ.
^{סד} **מדתמימה... לאתפוס**. "מדהני תרתין תמימות תחת תמימות לאתפוס" הוא בהמה תמימה של חול נמי תחת בהמה של קדש בעלת מום לאתפוס".
^{סו} **לא עבד איסורא**. "לא שביק היתירא ועבד איסורא": 11, מ. אכן בול חסר כל האת"ל הקרוב ופוחח מיד 'בעי רב אשי', ולפיכך יתכן שיש כאן חסרון והתיבות הנוכחיות שייכות לסיום האת"ל".
^{סו} **תמימות**. חסר: דפוס. תוקן בשטמ"ק.
^{סז} **באיסורי**. כן הוא ברוב המקורות כאן ובסומך. "באיסור": דפוס. "באיסורא": דפוס. "במופע השני 11 בשני המופעים".
^{סח} **בכולהו**. 'בכולן': דפוס. בדפוס"ח הסגירהו בסוגריים עגולות.
^{סט} **ארבע**. 'בארבע': דפוס. תוקן בשטמ"ק.
^ע **דאיתחזק**. נוסף 'גברא': שטמ"ק.
^{עא} **איניש**. חסר: מ.
^{עב} **והך**. 'והוי': דפוס. תוקן בשטמ"ק.
^{עג} **מהן**. חסר: שב.
^{עד} **לאתפוס**. חסר: שא2, 'נמי לאתפוס': שב.
^{עה} **בעלת**. 'דבעלת': שב.
^{עו} **תיקון בגליון**.
^{עז} **תיקון שם**.
^{עח} **תבעי**. כך הוא בשא ורגמ"ה. חסר: שב.
^{עט} **רמי**. 'רמו': שא1.
^פ **רמוי**. בשא1 יתכן שכתוב 'רמוי'.
^{פא} **ההיא**. בגליון הדפוס הציע להגיה 'הרי', ואין צורך.
^{פב} **רבוניא**. 'ריבותא': שב.
^{פג} **דרב אדא בר אהבה**. נוסף 'אמר רב': שב.
^{פד} **דאמר רב אדא בר אהבה אמר רב**. חסר: מ. נראה שהתיבות "דאמר רב אדא בר אהבה" נחסרו בטה"ד, ואילו התיבות "אמר רב" באמת חסירות כמו בלשון השניה.
^{פה} **שיש בו**. חסר: מ.
^{פו} **ר**. על פי כתבי היד ושב. בדפוס: "ור".
^{פז} **[אדם]**. 21, מ, שב, וכן הוא בלשון השניה ובלשון הירושלמית. חסר: דפוס, פל, 11.
^{פח} **ומדנקבות לאו עולות זכרים נמי לאו עולות**. חסר: מ. משמע כי תיבות אלו הינן תוספת הסבר שחדרה לשאר המקורות ולא לכת"י זה.
^{פט} **[אדם]**. רש"י, מ, שב, וכן הוא בלשון השניה ובלשון הירושלמית. חסר: דפוס ושאר כתבי היד.
^צ **ל"א**. 'בל"א': שב.
^{צא} **ל"א אמרי לה**. "איכא דא'מרי": מ.
^{צב} **אמר רב**. חסר: מ.
^{צג} **בשלא הקדיש אלא בהמה**. "אין בעדר אלא בהמה": מ.
^{צד} **בשיש**. כך נראה בכתה"י [מ: 'ביש'] 'כשיש': דפוס.
^{צה} **ר' אליעזר**. על פי פל, 11, מ, שב. "ור' אליעזר": דפוס. "דר' אליעזר": 21.
^{צו} **ומדשאר**. על פי כתבי היד [במ' 'ומשאר']. 'מדשאר': דפוס.
^{צז} **תנן**. חסר: דפוס, ותוקן בשטמ"ק. לנוסח הדפוס המשפט אינו תחילת הקושיה אלא סיום הסבר דברי ר' יהושע.
^{צח} **נוסח א**: דפוס ושלושת כתבי היד.
^{צט} **תני נמי הכי**. ע"פ דפוס"ר [הועתק בשטמ"ק שבדפוס]. "תניא נמי הכי": דפוס"ח, פל, 11. בול חסר המשפט בטה"ד. הגר"א הגיה "תני הכי".
על פי הגירסה שבדפוס"ח 'תניא נמי הכי' יש מן האחרונים שהבינו כי לא מדובר כאן בהגהה אלא בברייתא מקבילה למשנה: צרור החיים מעה"ק פ"ג סוף ה"ב, עיני אברהם שם פ"ה סוף הלכה כא.
^ק **נוסח ב: מ**.
^{קא} **אלא ללישנא קמא דרב אדא בר אהבה**. חסר בטה"ד ונוסף בגליון.
^{קב} כך נראה להגיה. לנוסח השני לא ניתן לגרוס 'תני' {נמי} הכי, שכן בנוסח זה המקשן לא ניסח את הנוסח המתוקן.
^{קג} בצטוט שבשטמ"ק יש מספר קיצורי "כולי", ושטמ"ק ב קיצר עוד משפטים בצורה זו.
^{קד} **את**. בטעות 'על': שב.
^{קה} **זכרים נמי לא אקדישנה לעולה**. חסר בטה"ד: א2.
^{קו} **כולה**. שכולל: שב.
^{קי} א1.
^{קכ} **דלא שביק... דמים**. חסר: שב.
^{קט} **אמרינן**. "אמרו": שב.
^{קי} **בשיש**. 'כשיש': שב.
^{קיא} **דאמי**. "דאמר": שב, ואולי היה צריך לפתוח "דאמרת".
^{קיב} **בשיש**. 'כשיש': שב.
^{קיג} **דתפסין חרמים**. נוסף 'אקדשי מזבח': הגהה בין השיטין בשב.
^{קיד} **חרם**. חסר: שב.
^{קטו} **וכו'**. חסר: א2.
^{קטז} **לי**. 'ליה': א2.
^{קיז} **לה**. חסר: שב.
^{קיח} **זה**. 'זו': א1.
^{קטט} **מ[ד]רבי**. התיקון על פי שב.
^{קק} **קדשי קדשים**. שב חזר ומחק תיבות אלו יחד עם וא"ו החיבור שלאחריהן.
^{קכ} **קדש קדשים**. 'קדשי קדשים': שב, וכן בסומך.